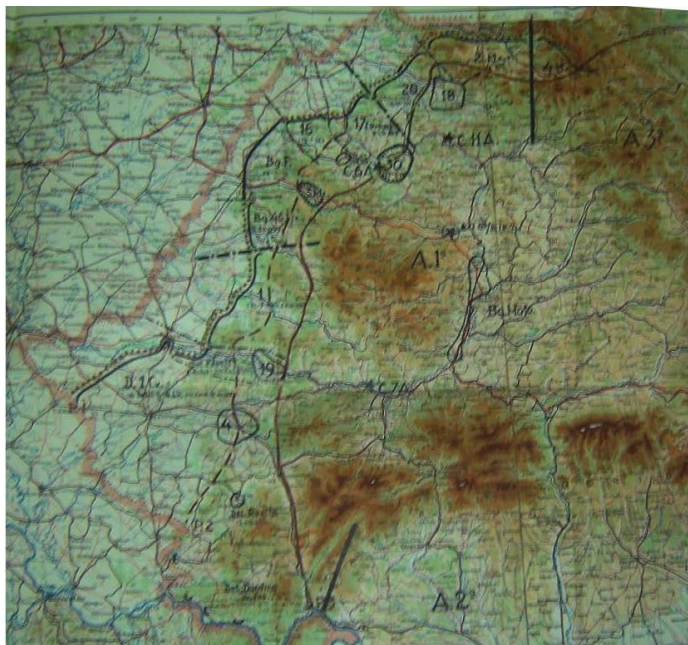

Crăciun Regal la Fortificațiile din Vestul României Mari 1939 (3)

Col. Dr. Constantin MOȘINCAT

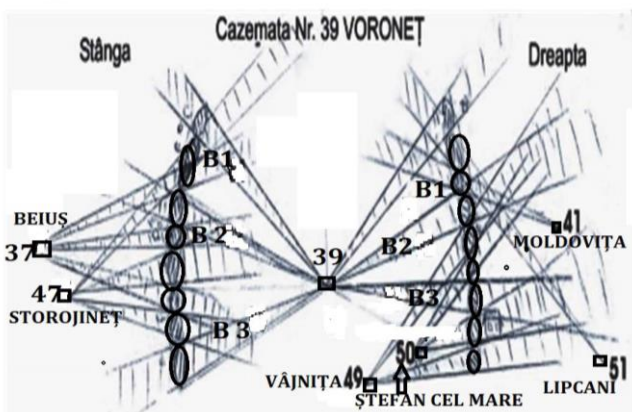
Traseul fortificațiilor - Șanțul antitanc

DENUMIREA CAZEMATELOR - LIVADA

2-DRAGOȘ VODĂ
2/b-NĂMOLOASA
1b/1-BĂRLAD
2/2-TUTOVA
1/2 -MĂRĂȘEȘTI

1/1-GALAȚI
1/2-MILCOV
2/2-DUNĂREA

Informații inedite despre fortificațiile românești sunt cuprinse în volumul *Cazemata* (630 p, B5), apărut la Oradea în 2022, sub semnătura col. dr. Constantin Moșincat, volum ce scoate în evidență mijloacele de protecție, de apărare al granițelor statului, de oprire a invadatorilor, prin obiective militare speciale pentru care inițiatorii, au gândit, s-au documentat din punct de vedere arhitectural, au planificat, apoi au ridicat construcții de fortificații, folosind strategii militare de înaltă eficacitate pentru ca aceste cazemate să fie amplasate în puncte nevralgice de apărare, care puteau constitui puncte de rezistență națională îndelungată, dublate de cornul darnic al dragostei de țară și de neam, a celor care participau la operațiunile militare din câmpul de luptă, încinse și cu al doilea brâu de fortificații sufletești: bisericile. Și mai e ceva: toate cazematele au căpătat o denumire istorică, pentru a aminti de vitejia celor care au biruit sub deviza: „**PE AICI NU SE TRECE!**”!

Frontul fortificat nu e deloc o amenințare pentru statele vecine, consemna creatorul acestora Generalul Dumitru Vasiliu, căruia autorul îi dedică volumul la 130 de ani de la naștere, precum face mențiunea dedicației speciale pentru unchiul „Văsălica Buboii”, fratele mamei sale, sergent, comandant la Cazemata „65 Cogâlnic”, de lângă Otomani.

Pentru a ști ceva despre *Cazemata* este necesar a trece în revistă capitolele semnificative prin care se detaliază istoricul cazematei, strategiile artei militare, servituțiile cazematei, *centrele de rezistență* în apărare, potrivit devizei strategice „*fără gând de retragere*”, aceasta, pentru a limita pătrunderea cu forțe mecanizate, în special a tancurilor pe frontul de vest, dar și cu o privire asupra celui din Est, amenințat după Pactul Ribbentrop-Molotov.

O analiză pertinentă, din punctul de vedere al cetățenilor, neinstruiți militar, considerăm că abundența informațiilor oferite prin capitolele

volumului, descrierile acțiunilor militare, care au fost desfășurate de către diferite structuri operative,

precum și realizarea efectivă a unor manevre rapide, trecerea la apărare pe un nou aliniament – aliniamentul amplasării cazematelor, sunt operațiunile gândite și construite strategic și definite tactic, a momentului de apărare sau de contraofensive planificate. Aceasta deoarece Cazematele organizate ca un **front defensiv** pot asigura mobilizarea armatei și pot ușura bătălia din apropierea lor, potrivit părerii unanime ale experților militari europeni, din epocă. *Cazemata* expuse succint, dar edificator, aspecte privind fortificațiile permanente și cele de campanie, folosite de Armata română, până la sfârșitul celui de al Doilea Război Mondial. Toate argumentate logic, susținute de ancora documentelor de arhivă, românești și maghiare. În centru acestora autorul plasează făuritorii „puternice cazemate”, comparate cu cele construite în întreaga Europă, pentru a remarca ingeniozitatea inginerilor, constructorilor și stat-majoriști-lor pentru a le face de netrecut. Apoi, alături de cei 15 ocupanți ai cazematelor reconstituie efortul lor, strădania pentru instruire, și apărare. Totul capătă respirație umană, suflu românesc, mai ales aici la granița de apus a României Mari. Remarcabilă demonstrație pentru a întări susținerea lui Iorga: „Cazemata e însăși identitatea poporului român”!

25 decembrie 1939 Oradea

Cuvântarea P. S. dr. Gheorghe Miculaș, vicarul episcopiei române unite de Oradea

Sire,

Biserica română unită, — prin glasul smereniei mele, vicarul ei, cu profund respect prezintă Majestății Voastre sentimentele ei de adânc devotament, de neclătinată credință și de nețărmurită iubire, de care în toate fibrele sufletului pătrunsă este această Biserică către Tronul Majestății Voastre, Tron, pe care cu atâta strălucire și glorie îl împodobește Majestatea Voastră, prin înțelepciunea profundă și prin iubirea fără seamăn către poporul nostru românesc.

Mă simt fericit de-a putea prezenta Majestății Voastre omagiile acestei Biserici chiar în ziua de sărbătoare a nașterii Mântuitorului- carele, pogorându-se din cer, a adus cu sine pace pe pământ și bunăvoință între oameni«. Înaltul prelat face apoi urări pentru Suveran, Voevodul Mihai, Oștirea și Poporul român.

»Din adâncul sufletului rog pe bunul Dumnezeu, să dăruiască mulți ani Majestății Voastre, călăuzitor înțelept și luminat al destinului neamului românesc«.

**Omagiul canonicul dr. Coloman Molnar,
provicar apostolic romano-catolic :**

Sire!

În numele P. S. S. Administratorului Apostolic al clerului și al credincioșilor eparhiei romano-catolice de Oradea, mă înclin în fața Majestății Voastre, a cărei sosire în orașul nostru a umplut de cea mai mare bucurie sufletele tuturor.

Sire, în aceste vremuri de grave frământări internaționale, în tumultul pasiunilor și în dramatica nesiguranță, care alcătuiesc elementele caracteristice ale atmosferei din toată lumea, opera și intențiunile nobile ale Majestății Voastre constituiesc pentru toți cetățenii Țării noastre un comandament sacru de plină și viguroasă acțiune de solidaritate. De aceea, depunem la picioarele Majestății Voastre omagiul sentimentelor noastre de *fidelitate, dragoste și alipire*, și Va asigurăm, Sire, colaborarea noastră spre a aduce la îndeplinire aceste nobile intențiuni.

Rugăm Pronia divini să Vă dăruiască stăpânire îndelungată, spre înflorirea Patriei și strălucirea Coroanei. Trăiască Majestatea Sa Regele nostru! Trăiască /lugusta Familie Regală

Cuvântarea d-lui Valeriu Todoruț Prefectul județului Bihor

Sire !

«Județul Bihor frumos și mare cât o țară, cu cele 425 comune ale lui și cu cei peste o jumătate de milion de locuitori, e cuprins azi, de la un capăt la celălalt, de un sfânt fior de bucurie, prilejuit de sosirea Majestății Voastre pe pământul lui.

Ochii vâjnoșilor flăcăi ai bătrânei Crișane cu care Majestatea Voastră binevoiește să prăznuiască Nașterea Domnului, vor licări azi mai ageri și mai sclipitori ca în zilele de rând. Lunca Vașcăului, văile

Crișurilor și plaiurile Barcăului vor uita și ele martiriul trecutului. Bihorul românesc, respiră azi adânc bucuria zilei, ce ne copleșește pe toți. Ne-ați adus o zi de mare fericire Majestate, pe care nu o vom uita niciodată, ci o vom închide ca scumpă comoară în inimile noastre.

Vă mulțumim cu profundă recunoștință și Vă urăm din suflet: Să Vă țină bunul Dumnezeu în fruntea acestei țări mulți ani îndelungați, cu sănătate, cu zile senine, cu vremuri de pace și belșug, spre gloria Dinastiei și spre slava poporului român.

Sănătate!

Cuvântarea d-lui Augustin Chirilă, primarul orașului Oradea

Sire,

„Orașul Oradea, acest vechi leagăn de credință și slovă românească, unde voința strămoșilor noștri a știut să se impună cu atâta tărie, cu veacuri mai înainte, ridicând, chiar în mijlocul orașului, măreț lăcaș de închinare celui Atotputernic, — are azi o îndoită sărbătoare. Sărbătorim Nașterea Mântuitorului Cristos, și sărbătorim cu acelaș suflet curat și cu aceeași căldură a inimii noastre, venirea Maiestății Voastre în mijlocul nostru. Crăciunul este sărbătoarea păcii și a bucuriei. Noi avem pace și avem încă bucurie în suflet. Nu este măcar unul dintre noi care șă nu știe că aceste scumpe comori, pacea și bucuria, le datorăm dragostei Majestății Voastre, cu care ne conduceți și înțelepciunii, cu care ne cârmuiți. Orașul acesta și locuitorii lui, prin glasul meu, Vă aduc prinos de recunoștință nepieritoare și urare de sfintele sărbători: dragoste nețărmurită, devotamentul neclintit, supunere necondiționată, cu care vor face zid nebiruit în jurul Majestății Voastre, spre gloria Augustei noastre Dinastii și pentru buna prosperare a Țării și Neamului.

Să trăiți Maiestate! Să trăiască lumina ochilor noștri, Măria Sa Marele Voevod Mihai!“

Cuvântarea M. S. Regelui Carol II rostită la recepția de la Oradea

Domniilor,

«Din adâncul sufletului mulțumesc pentru frumoasele cuvinte și caldele urări — și pot adăuga: pentru sentimentele atât de înalte cu care M-ați întâmpinat în această creștinească **sărbătoare, aci**. În acest oraș de strajă a graniței noastre. Este o împreunare care poate unora să le pară curioasă: azi este proslăvirea Acelui care a predicat pe întinsul omenirii pacea și buna înțelegere între oameni, și în aceeași zi Eu să vin în mijlocul celor care poartă arme ucigătoare. Însă scopul acestei oștiri a Mele nu este de a râvni la ceace nu este al nostru, ci este ca într-un gând de pace, să păzească hotărâtă ceace este românesc. De aceea am ales această zi de creștinească sărbătorire ca să vin și să aduc iubiților Mei ostași urările cele mai calde și o rază de încredere din sufletul Meu, sufletului lor.

Cu aceste gânduri, tuturor celor din acest frumos ținut al Bihorului le spun, mulțumindu-le încăodată pentru cuvintele lor: Să le dea Dumnezeu pace și la mulți ani!».

Regele dă mâna cu frunțașii.

Aclamațiunile entuziaste ale ostașilor răspund într-un tunet potopitor ultimei fraze a Suveranului. Când uralele au conținut, — Majestatea Sa Regele, urmat de Marele Voevod, pornește spre frontul ofițerilor și soldaților delegați de regimente, și de la colonei până la soldați strânge prietenos mâna fiecăruia.

— Să trăiți Majestate, sunt colonelul Predan Petre, comandantul Regimentului I Infanterie de Fortificație ... La mulți ani!, — răspunde afectuos Supremul colonel al Regimentelor românești.

Să trăiți, Majestate, sunt frunțașul Pop Vasile!...

— Să trăiți, Majestate, sunt soldatul Enache Ștefan, din Batalionul 3 Geniu de fortificație !...,

— Și pe rând, apoi, — și frunțașul Dumitrescu Ion, și caporalarul Ionescu Nicolae din sectorul I de lucru, stau de vorbă și întârzie la urări cu Suveranul...

— Iată acum un subofițer spătos și înalt, pe piept cu «Virtutea Militară», cu crucea muscalească «Sfânt Gheorghe» dată cândva de un împărat, — în priviri cu hotărârea celor frecați odinioară de argila rece a tranșeelor: — Să trăiți. Majestate, sunt plutonierul-major Arsenie Nicolae, din Regimentul 33 Artilerie !...

Majestatea Sa Regele Carol II îi strânge mâna, — dar în clipa când gradatul dă să și-o retragă spre a lua poziția de neclintire, Suveranul i-o reține și îl întreabă, privind spre decorații:

— Unde ai câștigat «Virtutea Militară» ?...

— Să trăiți, Majestate, am luptat la Mărăști, Mărășești, pe Dunăre, la Carpați și la Oituz !...
 — În ce Regiment erai atunci ?...
 — Am fost în Regimentul 15 Obuzere, Majestate !..
 — Și pentru ce fapt de arme ai fost răsplătit?...
 — Să trăiți, Majestate, am fost decorat lângă Mărășești, la Straoani!... Eram observator al bateriei, în prima linie de tranșee a unităților de infanterie!...
 Clipele acestea nu se pot descrie prin cuvinte... Alături de Augustul său Părinte, Măria Sa Voevodul strânge prietenos mâinile fruntașilor și colonelilor, sergenților și sublocotenenților... Suveranul a pătruns progresiv printre rânduri, și a rupt astfel pe rând toate alinierele celor delegați de regimente: de la comandanți la ultimii soldați, ostașii fac acum cerc de apoteoză în jurul acestui Rege descins de ziua Domnului din slavă spre a spori mai pilduitor slava Domnului cârmuitor peste oștirea țării..

Masa la cazanul trupei

Cele câteva automobile, în grabă împrumutate autorităților locale pentru Inalții Oaspeți, pornesc acum din nou în goană pe aleea palatului, apoi se îndreaptă spre cazarma «Dragalina», la Regimentul 85 Infanterie. Escorta o formează acelaș pâlcc dela început: ministru Ernest Urdărianu, generalul Ilcuș, episcopul militar Ciopron, generalii Vârtejanu și Stoenescu, colonelul Teodor Negru, adjutanții regali colonelii Filitti, Ruscescu și Dămăceanu, maiorul de ordonanță Ilie Radu... Sunt singurii care iau loc la masa domnească, pe estrada care domină imensa sală de mese a soldaților, unde ivirea Majestății Sale Regelui a deslănțuit tunător salve de urale...

Corul cântă «Trăiască Regele», — în fund sclipesc luminile celor trei brazi împodobiiți cu poame de aur... P. S. S. episcopul Armatei binecuvintează merindele, duhovnicul Regimentului rostește rugăciunea:
 — În numele Tatălui, și al Fiului, și-al Sfântului Duh, — amin...

Tatăl Nostru Carele ești în ceruri...

Un «Moș Crăciun», cu vibrator de bariton aduce soldaților darurile oferite de Suveran, — rostind o prezentare plină de juvenilă virilitate: de pe pereți prezidează la această bucurie militată și chipurile tuturor marilor Voevozi din cronică, festiv împodobite cu parfumate chenare de cetină. În spatele Majestății Sale Regelui, — găsit în pripă, spre a împodobi decorul mesei domnești — un imens panou de pânză înfățișează faimosul atac al Vânătorilor la Opanez, în 1877. Suveranul s-a așezat la masă, — împreună cu Marele Voevod: în dreapta acestuia a luat loc ministru Urdăreanu, —, în stânga M. S. Regelui stă general Ilcuș, ministrul Apărării Naționale.

Un elev plutinier din Beiuș, —bihoreanul Ion Ciolac, conduce corul, care cântă melodios «Florile dalbe» ale colindătorilor. Și iată ivindu-se ca în basmele orientale bucătarii cu potcapii albe, purtând pe brațe gălețile cu varză, — mâncarea tuturor, astăzi. În gamele brune și cu câni albe, — la fel cu ostașii de la celelalte mese, — se mănâncă și se bea astăzi la masa regală. Apare curând și «Vicleimul» cu steaua: dialogul lui Irod cu sutașul, Craii Răsăritului și proorocul jidov se urmează până la ivirea ciobanului din staulul divin... Și deodată corul începe frumoasa cântare

«Măruț Mărgăritar».

Noi umblăm a colinda.

Măruț, mărgăritar.

Pe la curți de boieri mari

Dar boierii nu-s acasă.

C-au plecat la vânătoare,

Măruț, mărgăritar.

Să vâneze căprioare...

Căprioare n-au vânat,

Ci-au vânat un iepuraș.

Să facă din pielea lui

Vestmânt frumos Domnului.

Măruț, mărgăritar...

Rămâi, gazdă, sănătoasă.

Să plătești colinda noastră!...

Pretutindeni, s-a servit și felul II: costițe de purcel, oferite tuturor în imense ligheane de trupă... Este momentul când soldați caută agili prin săculețele primite de la Regele lor, pline cu smochine, săpun, țigări, mandarine, și alte bunătăți pentru acești copii mari și generoși, ostașii..

Urare

Ridicându-și deodată statura robustă, Majestatea Sa Regele Carol II înalță spre șirul lung al camarazilor paharul său plin cu vin din cana cazonă, și rostește urarea domnească.

Ostași,

«Ridic paharul în sănătatea acelor care stau zi și noapte de veghe la hotarul Țării! Și tuturor, — din tot sufletul Meu, — le spun: «La mulți ani !...»

Trei gigantice salve de «Ura» răspund din sutele de piepturi..

Programul se încheie cu «Roma și Bihorul», dialog simbolic între un tribun în straie antice și un bihorean cu vestmintele străbunilor rămas de milenii ca sentinelă la granița românească.

Generalul Vârtejanu oferă Suveranului țigara finală, — Măria Sa Voevodul se servește din tabachera d-lui ministru Urdărianu, care peste câteva minute va mai oferi dintr'însa și unui caporal... Maiorul Ilie Radu oferă focul pentru aprins.

— un lt.-colonel din regiment aprinde cu țigara sa și țigara unui sergent, nou scoasă din pachetul dăruit de Rege...

Orchestra trimite din spatele panoului acorduri difuze, apoi corul încheie ospățul cu cântarea «Zorile's dalbe» veghe la hotarul Țării ! Și tuturor, — din tot sufletul Meu, — le spun: «La mulți ani !...»

Majestatea Sa Regele și Măria Sa Mihai lasă în amintire Comandantului Diviziei gamelele și cănila în cari s-au ospătat, semnând chiar cu stilourile pe porțelanul smălțuit. Râde Suveranul semnând în fundul ceaunului, apoi semnează și în cartea de aur a unității, urmat de principalii asistenți din suită.

Colind la infanteria de fortificații

M. S. Regele s'a ridicat: este ora 12 și zece minute, — mai este de mers la alte cazărmi, la cât mai multe unități unde se speră în ivirea Domnului. Corul cântă «Imnul Regal», în vreme ce Augustii Oaspeți urcă în automobile și pornesc în goană spre splendidul areal al cazarmei Reg. 1 Infanterie de Fortificație, unde un brad maiestuos domină masa împodobită cu vin în ploscă de lemn poleit.

Suveranul nu mai are aci răgazul să-și scoată mantaua. Marele Voevod bea din vinul pe care i-l toarnă d. ministru Urdărianu cu plosca; se aprinde feeric pomul de Crăciun, episcopul și aci binecuvântează. Corul cântă «Bună dimineața la Moș Ajun» în vreme ce se servesc felurile de mâncare: ciorbă de porc, adusă și aceasta de bucătari cu cușme de pașale otomane... M. S. Regele râde vorbind prietenos cu colonelul Petre Predan¹, - vlăscean din Merenii Giurgiului, ca și atâția alți ofițeri și ostași aflați astăzi la frontiera aceasta a Ardealului. Și iată aci iarăși pe Moș Crăciun, — mai mustăcios, — aducând daruri regești în vreme ce Suveranul, — după noul ospăț, — fumează zâmbitor. Ofițeri tineri, — cu kodakuri moderne, — mitraliează priveliștea mai iscusit decât cei mai experți fotografi...

Comandantul Reg. I. Inf. Fortificații

Petre Predan

Marele Voevod semnează după Suveran în *Cartea de aur* a Regimentului.

De sus, peisagiul este dominat de portretul tânărului Principe Carol, — în uniforma de sublocotenent al Vânătorilor de Munte. Moș Crăciun împarte soldaților darurile M. S. Regelui, în timp ce se servesc sarmalele din felul II, și cozonacul, și vinul: 300 grame de fiecare soldat, de prinț și de Rege... Regele și-a umplut el paharul, iată, și rostește și aci augusta urare:

Ostași, ridic paharul Meu în sănătatea ostașilor din Regimentul 1 Infanterie de Fortificație!...

Sănătate tuturor !...

— **Să trăiască Majestatea Sa Regele! — strigă drept ripostă colonelul.**

Uralele entuziaste ale soldaților îi acoperă cuvintele, însă... Este o însuflețire de cutremur unanim: corul, — spontan, — a pornit să cânte «Mulți ani trăiască!», jos, — în vreme ce de sus, de dincolo, de balustrada holului gigantic, — un alt cor invizibil slobozește cadențele bărbătești ale marșului Regimentului: *Noi toți ostașii din fortificații...*

Suveranul a pornit zâmbitor spre ieșire, gornistul abea apucă să ducă la gură goarna pentru onor, că mașina a și demarat... Și pornim într'o mai vertiginoasă fugă spre gară... Noi... ne svârlim într-o mașină peste un chestor, ca să urmăm pe Suveran acum la a treia cazarmă, unde sunt de găsit alți ostași care-și așteaptă cu nerăbdare pe Regele drag...

Aci, — la ora 12 și 20; când demult trenul regal ar fi trebuit după orar să fi pornit spre Cluj; — abea mai este vreme de binecuvântat mesele, de intonat Imnul Regal... M. Sa Regele, — zâmbitor, — ia loc la masă cu colonelul Mănescu, comandantul Reg. 1 Artilerie de fortificație din cazarma «Principele Nicolae»... Gustă și aici Suveranul din primul fel, apoi ridică afectuos spre ostași paharul plin.

Soldați,

Cu părere de rău, neavând vreme să stau mai mult în mijlocul vostru, am ținut totuși să vin să vă văd, și să ridic acest pahar în sănătatea ostașilor din Regimentul 1 Artilerie de Fortificație... Și am ținut să spun tuturor, în această creștinească sărbătoare a Crăciunului: **La mulți ani!...**

Cuvintele acestea aprind scânteii de emoție în ochii umeziți de lacrimi ai soldaților: au așteptat să-L poată privi îndelung pe Rege; la praznicul lor, — și sunt uluiți văzând cu câtă părintească dragoste acest August Camarad se scuză că nu poate întârzia mai mult...

Comandantul Regimentului, în strigătul lui, dă grai acestei recunoscătoare admirații: **Să trăiți, Majestate!... La mulți ani!...**

Uralele soldaților acoperă aceste cuvinte, în vreme ce Suveranul și Marele Voevod mai au răgazul să semneze în *Cartea de aur* a unității...

Inalții Oaspeți au pornit zoriți spre ieșire: trenul, — la gară, — așteaptă impacient să pornească spre Cluj, sub presiune...

— **Să trăiască Majestatea Sa Regele Carol III!**, — strigă din nou colonelul Mănescu, în momentul când Suveranul ajunge la poarta sălii uriașe...

Urraaa !... Uraaa !... Uraaa !...

Sutele de piepturi nu mai conțin aclamațiile... Peste urale se înalță cadențele Imnului Regal, — de afară vibrează arama trompeților care sună «Onorul la Rege».

...Și automobilele galopează spre gară printre miile de frunți descoperite ale drumeților din cale: sunt acum mulți săteni, veniți între timp din satele vecine, și străjeri cu berete albe, și mereu copii colindători, și adolescenți în negre vestminte de seminar...

— L'ai văzut?, — întrebă un gospodar..,

— Da!, — răspunde cu pupilele extaziate copilul...,

Suveranul a coborât sprinten în sala de recepție a gării... Strânge mâna episcopului Popovici, a episcopului Ciopron, a generalului Vârtejanu, — urcă în vagon, zâmbește afectuos... Trenul s-a urnit; din piepturile tuturor, un strigăt unanim isbucnește:

— **Uraal...**

Fumul locomotivei mai plutește câteva minute, spre zare, sub razele soarelui de apoteoză... Cu inimile tuturor s-a încălzit și văzduhul: pe ulițele Oradiei, prin cazarmi, prin cazematele hotarnice, — trecerea Suveranului în sfânta zi a Mântuitorului a lăsat parcă o trenă de miracol, fluvii de baladă împărătească...

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

...încolo, spre frontieră, — prin mușuroaiele cu cuirase gigantice (cazemate), — mii de ostași își pregătesc în clipa aceasta masa de prânz: pretutindeni câteva crenguțe de brad au însemnat locul unde, poate va veni să se ospăteze Regele Țării...

Va fi absent astăzi de la multe mese.

Suveranul, la granița Bihorului: pretutindeni, însă, — acolo unde i se va fi păstrat locul, — praznicul ostașilor va simți adierea Augustei Prezențe, — ecoul urărilor Aceluia pentru Care veghea domnească nu îngăduie tihnă sărbătorească nici altă bucurie decât cea obștească.

Ion Dumitrescu, ziarul „Curentul” din 29 Dec. 1939.

Regt.1 Inf. Fortificatii
 Oficiul Postal Militar
 No.118

mii telefonice

No. 2538 181
 113
 1940 August 16

REGIMENTUL I INF.FORTIFICATII
 către
 COMANDAMENTUL M.U. Bir. 2
 Oficiul Postal Militar No.118

17 AUG.
 D-2

*prezentarea se
 face pe
 auto terosine
 necesitate
 de a se
 vizita
 unitățile
 de
 vegherie*

La ordinul Dvs.No.11.676/940.
 Am onoare a vă ruga să bineveți
 a dispune să ni se dea pentru Dumineca 18
 August dela orele 15 -20 două autecamione
 te dela Batl.Geniu pentru transportul cen-
 ferențiarilor in comunele din tabelul în-
 intat cu No.2513/940.-
 Camioanele noastre nu corespund;
 avem intenția de a invita și fruntași ai
 vieții intelectuale din Oradea și deci
 trebuie să transportați in conditii bune.
 Preferabil ar fi să ni se dea o au-
 tecamionetă și mașina mare Beloneză deschi-
 să a Brigăzii.-
 Vă rugăm să bineveți a dispune ca
 aceste mașini să ne stea la dispoziție
 pentru propagandă in toate Duminecile și
 sărbățile între orele 15 și 20.-

COMAND.REGT;I INF.FORTIFICATII
 Colonel
Predan
 Petre Predan

ROMANIA

SEFUL BIN.PROPAGANDEI
Al. TR. Repuleșan

Brigada 1. Fortificații
 STAT. MILIT. C. 118

INTRARE
 No. 11967
 Luna III ziua 16